

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 287.

Elleve Session.

Et og Tiirfindstypende Møde.

Lørdagen den 31te Marts Kl. 2.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae over til Dagsordenen, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er omdeelt Udvalgets Betænkning over Udkast til Lov om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn, ligeledes de fra Landstinget tilbagesendte Beslutninger med Hensyn til Statsrevisorernes Beretning angaaende Statsregnskabet for Finantsaaret 1856—57, samt Udvalgets Erklæring derover, og endelig Ændringsforslag til anden Behandling af Forslag til Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1860—61. Om saa Diebliske vil der desuden blive omdeelt et Ændringsforslag til den sidstnævnte Sag.

Man gik derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af et af 18 Folkethingsmedlemmer indgivet Forslag til en Beslutning angaaende fast Lønning for Justits- og Magistrats-Embedsmænd.

Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

I. Sage: Det forekommer mig ikke nødvendigt, at der skal finde store Forhandlinger

Sted om denne Sag. Jeg skal derfor stræbe at indstrænke mig til saa faa Ord som muligt. Jeg finder det saa rimeligt, at mange ærede Medlemmer kunne synes, at dette Skridt ikke er rigtigt, og jeg kan ikke fortaente Nogen i at stemme derimod; jeg vil ogsaa indrømme, at dersom den ærede Rigsdagsmand fra Aalborg Amt (Zahle) skulde minde os om og atter bevise, at vi ikke have nogen parlamentarisk Regjering, saa vil jeg ikke modsigge ham; thi det er ganske vist, at saaledes som Sagen er gaaet, vilde en parlamentarisk Regjering for længe siden have medført, enten at Regjeringen havde bedet Hans Majestæt at opløse Thinget, eller hvis ikke, at han da havde indrømmet Regjeringen dens Afsted. Men man er jo entig om, at en saa streng parlamentarisk Regjering have vi ikke, og vi maae derfor trods det see til at faae Forretningerne til at gaae paa en saa rolig og taalelig Maade som mulig. Naar det fremhæves, at jeg selv har været med i det Fellesudvalg, der foreslaaer, at Justits- og Magistratsembeder, der for Tiden lønnes med Sportler, kunne, naar de blive ledige, ikke længere tillægges Løn i det Hele eller delvis gennem Sportler, saa er dette fuldkommen rigtigt; thi jeg har stadig været af den Mening, at det var i sin Orden, at en saadan Bestemmelse blev taget. Jeg skal heller ikke, naar der anses imod Regjeringens Tærd i denne Sag, tage Ministeriet i Forsvar; jeg skal erklære, at jeg finder det mindre klogt, at Regjeringen har modsat sig denne Paragraphs Optagelse i Loven, og at den fgl. Resolution, iføndt den indeholder Ordet „kan“, har været betragtet